

faktury, podczas gdy organ podatkowy w sposób ostateczny odmówił temu kontrahentowi prawa do odliczenia owego podatku od wartości dodanej, w związku z czym zasady sprostowania dokumentów przewidziane w prawie krajowym nie znajdują zastosowania.

- 2) Podatnik może powoływać się na zasadę neutralności podatku od wartości dodanej, skonkretyzowaną w orzecznictwie dotyczącym art. 203 dyrektywy 2006/112, w celu zakwestionowania przepisu prawa krajowego, który uzależnia zwrot podatku od wartości dodanej błędnie wykazanego na fakturze od sprostowania owej błędnej faktury, podczas gdy prawa do odliczenia wykazanego na niej podatku od wartości dodanej odmówiono w sposób ostateczny, w związku z czym zasady sprostowania dokumentów przewidziane w prawie krajowym nie znajdują zastosowania.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 11 kwietnia 2013 r.
— Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-158/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Artykuł 5 — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Warunki wydania pozwoleń dla istniejących instalacji — Obowiązek zapewnienia eksploatacji takich instalacji zgodnie z wymogami tej dyrektywy)

(2013/C 156/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Petrova i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciel: E. Creedon, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24, s. 8) — Warunki udzielania pozwoleń na istniejące instalacje — Obowiązek zapewnienia eksploatacji takich instalacji zgodnie z wymogami dyrektywy

Sentencja

- 1) Nie wydając pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, nie zapewniając we właściwy sposób ponownego rozważenia warunków wydania pozwoleń oraz ewentualnie nie aktualizując takich pozwoleń w odniesieniu do trzynastu istnieją-

cych instalacji do hodowli trzody chlewnej i hodowli drobiu, a tym samym nie zapewniając eksploatacji wszystkich istniejących instalacji zgodnie z wymogami przewidzianymi w art. 3, 7, 9, 10, 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, najpóźniej od dnia 30 października 2007 r., Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 marca 2013 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-197/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 148 — Zwolnienie niektórych transakcji dotyczących jednostek pływających przewożących odpłatnie pasażerów lub używanych do celów handlowych — Przesłanka dotycząca przeznaczenia do żeglugi na pełnym morzu)

(2013/C 156/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, J.S. Pilcher i D. Colas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 148 lit. a), c) i d) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zwolnienie niektórych transakcji dotyczących jednostek pływających przewożących odpłatnie pasażerów lub używanych do celów handlowych — Przesłanka dotycząca przeznaczenia do żeglugi na pełnym morzu — Zgodność środka krajowego rozszerzającego w nieuzasadniony sposób zwolnienia przewidziane w dyrektywie

Sentencja

- 1) Nie uzależniając zwolnienia od podatku od wartości dodanej dotyczącego transakcji, o których mowa w art. 262, II, pkt 2, 3, 6 i 7 ogólnego kodeksu podatkowego od wymogu przeznaczenia do żeglugi na pełnym morzu w odniesieniu do jednostek pływających przewożących odpłatnie pasażerów i używanych do celów handlowych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a w szczególności na mocy art. 148 lit. a), c) i d) tej dyrektywy.